

Спадщина ЮНЕСКО в Бразилії

Підготувала: Переяславець Влада
211 група

Історичний центр міста Олінда (Historic Centre of the Town of Olinda)

Це мальовниче місто розташоване на північному сході Бразилії. Історія цього міста, заснованого в XVI португальцями, пов'язана з виробництвом тростинного цукру, який майже два століття був основою бразильської економіки.

Вишуканість декору архітектурних робіт контрастує з чарівною простотою будинків, багато з яких пофарбовані в яскраві кольори або облицьовані керамічною плиткою.

Історичний центр міста Олінда не страждає від несприятливих наслідків розвитку або нехтування. Постійний контроль можливих негативних наслідків розвитку міста ефективно підтримується.

Критерії, за якими внесено до списку:
(ii,iv)

Рік внесення до списку: 1982

Історичний центр міста Салвадор-ді-Баїя (Historic Centre of Salvador de Bahia)

Заснований у 1549 році на невеликому півострові, який відокремлює затоку Тодос-о-Сантос від Атлантичного океану на північно-східному узбережжі Бразилії. Салвадор-ді-Баїя став місцем змішання європейської, африканської і американської культур. Починаючи з 1558 року місто був першим ринком в Новому Світі, де торгували рабами, які привозили для робіт на цукрових плантаціях. У місті збереглася велика кількість видатних будівель в стилі Відродження. Особливістю старої частини міста є споруди різних кольорів, що мають цікаву штукатурну ліпнину. Історичний центр Сальвадора де Баїї не потерпає від несприятливих наслідків розвитку та / або нехтування.

Критерії, за якими внесено до списку: (iv,vi)

Рік внесення до списку: 1985

Історичний центр міста Сан-Луїс (Historic Centre of São Luís)

Розташований на мисі, утвореному річками Аніл і Бачанга, на північний захід від острова Сан-Луїс. Сформоване в XVII в. ядро цього історичного міста, заснованого французами, потім зайнятого голландцями і, нарешті, перейшов до португальців, зберегло в цілості первісне прямокутне планування. Внаслідок економічного застою на початку XX ст., більша частина історичних будівель збереглася до наших днів, що робить Сан-Луїс видатним прикладом колоніального міста іберійського типу. Однак історичний центр надзвичайно вразливий до занедбаності та знехтування, і вживаються заходи для вирішення цього питання, незважаючи на міські ініціативи відновлення архітектури.

Критерії, за якими внесено до списку:
(iii, iv, v)

Рік внесення до списку: 1997

Лісові резервати південно-східного атлантичного узбережжя (Atlantic Forest South-East Reserves)

Це найбільші і збереженні масиви приатлантичних лісів у всій Бразилії. 25 лісових резерватів загальною площею 470 тис. га, що лежать на узбережжі океану в штатах Парана і Сан-Паулу, демонструють багате біорізноманіття та ілюструють еволюцію уцілілих незайманих лісів. Територія включає широкий набір різних екосистем (гори, вкриті густими заростями, водно-болотні угіддя, дюнні комплекси, острови) і вирізняється особливою мальовничістю. Екологічна політика Бразилії стимулює участь громади організованого громадянського суспільства, державних та приватних організацій, надаючи поради щодо управління охоронюваними територіями.

Критерії, за якими внесено до списку:
(vii, ix, x)

Рік внесення до списку: 1999

Комплекс резерватів Центральної Амазонії (Central Amazon Conservation Complex)

Цей найбільший у всьому басейні Амазонки комплекс охоронюваних природних територій (6 млн. га) з точки зору біорізноманіття - один з найбагатших регіонів на планеті. Тут озера і протоки формують мозаїчну систему і знаходиться в стані постійного розвитку аква-системи, яка служить місцеперебуванням для найбільшої в світі популяції електричного вугра. До числа рідкісних і зникаючих видів відносяться амазонський ламантін, чорний кайман, два види річкових дельфінів, а також риба - гігантська арапаїма. Заповідник пов'язаний з державою, а ним керує Державний центр охорони природи Амазонас (CEUC).

Критерії, за якими внесено до списку:

(ix, x)

Рік внесення до списку: 2000

Площа Сан Франциско в місті Сан Крістовао (São Francisco Square in the Town of São Cristóvão)

Площа Сан Франсиско в місті Сан Крістовао є чотирикутний відкритий простір, оточений монументальними будівлями храму Святого Франциска і монастиря, церкви і Санта Каса та Мізерікордія, палацу в провінційному стилі та інших будівель, що відносяться до різних історичних періодів. Цей монументальний ансамбль і оточуючі його будинки 18-19 століть створюють міський пейзаж, що відображає історію міста з часів його виникнення. Він є прикладом типової архітектури релігійного характеру, сформованого в північно-східній Бразилії.

Критерії, за якими внесено до списку: (ii, iv)

Рік внесення до списку: 2010

Ріо-де-Жанейро: Ландшафти Каріоки між горою та морем (Rio de Janeiro: Carioca Landscapes between the Mountain and the Sea)

Складається з виняткової міської обстановки, яка охоплює ключові природні елементи, які сформували та надихнули на розвиток міста: від найвищих точок гір Національного парку Тіджука до моря. Вони також включають Ботанічний сад, заснований у 1808 році, гору Корковадо з її знаменитою статуєю Христа, і пагорби навколо затоки Гуанабара, включаючи обширні замислені ландшафти вздовж бухти Копакабана, які сприяли культурі життя цього видовищного міста.

Критерії, за якими внесено до списку: (vi)

Рік внесення до списку: 2012

Сучасний ансамбль Пампуля (Pampulha Modern Ensemble)

Комплекс Пампулов в стилі модерн був головним елементом новаторського проекту з будівництва міста-саду. Проект був реалізований в 1940 році . На території цього культурно-розважального центру, зведеного навколо штучного озера, розташовані казино, танцювальний зал, гольф-і яхт-клуб, а також церква Сан-Франсіску Ді Асіс. Всі ці споруди були спроектовані архітектором Оскаром Німейєр. Забруднення озера залишається проблемою стосовно ідеї прекрасного ландшафту, який забезпечує дозвілля, особливо пов'язане з водою. Це питання слід вирішити для того, щоб озеро могло бути відновлене як елемент, що поєднує будівлі та створені ландшафти та забезпечує відпочинок.

Критерії, за якими внесено до списку:
(i, ii, iv)

Рік внесення до списку: 2016

Археологічний пам'ятник «Пристань Валонгу» (Valongo Wharf Archaeological Site)

Археологічний майданчик Валонго розташований на площі Йорнал-до-Комерсіу в районі причалу міста Ріо-де-Жанейро. Причал почали будувати в 1811 році для полегшення заборони поневолених африканців, які прибули до Бразилії. Археологічні пам'ятки Валонго Уорф - це найзначніші в світі точки посадки поневолених африканців у Америці і тому мають величезне історичне, а також духовне значення для афроамериканців. Тому Валонго Уорф можна розглядати як унікальний і винятковий як з матеріальної точки зору, так і з точки зору духовних асоціацій, з якими він відчутно пов'язаний.

Критерії, за якими внесено до списку:

(vi)

Рік внесення до списку: 2017

Параті і Ілля-Гранді - культура і біорізноманіття (Paraty and Ilha Grande – Culture and Biodiversity)

Розташований між гірським хребтом Серра-да-Бокайна і Атлантичним океаном, цей культурний ландшафт включає історичний центр Параті, одного з найбільш добре збережених прибережних міст Бразилії, а також чотири охоронювані природні зони бразильського атлантичного лісу. Параті є місцем проживання вражаючого розмаїття видів, деякі з яких знаходяться під загрозою зникнення, зокрема, ягуар і білобородий пекар. В кінці XVII століття Параті служив кінцевим пунктом Золотого шляху, по якому золото перевозили до Європи.

Критерії, за якими внесено до списку: (v, x)

Рік внесення до списку: 2019